

hvilket igen fører med sig en Forøgelse af Ekspeditionernes Antal og en dyrere og mere tungtvirkende Administration. Derfor forekommer det mig, at denne Sag fra et administrativt Synspunkt ikke er uden principiel Interesse, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Indenrigsminister, at han her anførte de saglige Grunde, der efter hans Mening maatte foreligge for en saadan Institution, eller, hvis saadanne saglige Grunde ikke foreligger, at man da ophæver Institutionen.

Som et andet Eksempel vil jeg nævne, at der paa Udenrigsministeriets Budget er tillagt en Fuldmægtig i Pressebureauet et særligt Honorar for Besørgelse af Telegrammer til den danske Repræsentation paa Island. Jeg ved jo ikke, hvor omfattende denne Telegrambesørgelse kan antages at være, men det vilde forekomme mig, at hvis man saadan vilde oprette særlige Honorarer for Telegrambesørgelse fra Ministeriet til de enkelte forskellige Lande, vilde vi komme ret vidt ud. Og jeg kan dog ikke tænke mig, at Begrundelsen skulde være den, at Forholdet til Island hører under Statsministeriet, og Telegrambesørgelsen under Udenrigsministeriet, og derfor maa nødvendigvis den Fuldmægtig under Udenrigsministeriet, der skal besørgere Telegrammer vedrørende et Anliggende, der angaar Statsministeriet, have et særligt Honorar.

Som et tredje Eksempel vil jeg henvende Opmærksomheden paa, at der under Undervisningsministeriets Budget findes omtalt, at et Honorar, der har været tillagt en Kontorchef for Revisionen af Ministeriernes Trykkeriregnskaber, for Øjeblikket er ledigt, fordi den paagældende er udnævnt til Direktør for Righospitalet. Da Honoraret er opført, er det formentlig Meningen paa ny at uddele dette. Det forekommer mig imidlertid, at der her foreligger en Virksomhed, der hører under Ministeriernes almindelige Virksomhed, og jeg henstiller derfor, at man benytter den Ledighed, som her foreligger, til at lade Honoraret bortfalde.

Jeg skal ikke trætte med flere Eksempler. Jeg har blot anført disse Eksempler som Udtryk for, at der her er et Omraade, der synes at fortjene nærmere Undersøgelse og nærmere Prøvelse. Tjenestemændene bør efter min Opfattelse være saa vellønnede, som det efter Samfundets økonomiske Tilstand og den øvrige Befolknings Kaar er muligt; men det er urigtigt og Udtryk for et urigtigt Princip, at man kommer ind paa Anerkendelse af

Honorarer for Virksomhed, der maa siges at falde ind under den almindelige Tjenestevirksomhed.

Af endnu større Betydning end dette Honorarbeløb paa ca. 4 Mill. Kr. er imidlertid selve Lønningsudgiften, der paa det foreliggende Budget andrager ca. 220 Mill. Kr. som samlet Lønningsbyrde. Naar det gælder om at formindske denne Lønningsbyrde, er det min Opfattelse, at denne Formindskelse mere maa søges i en Formindskelse af Tjenestemændenes Antal end i en Formindskelse af deres Lønning, og det forekommer mig, at Tjenestemændene ogsaa selv maa være interesseret i, at i hvert Fald Antallet i Grundklasserne ikke bliver for stort, fordi jo mindre Antallet i Grundklasserne er, desto større Avancementsmuligheder er der. Det forekommer mig, at der her er et Omraade, hvor man ogsaa ud fra Tjenestemændenes egen Interesse maatte kunne paaregne Medvirkning fra deres Side til de Beparelser, der vilde følge af en Indskrænkning i Tjenestemændenes Antal.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne minde om, at jeg her under Finanslovbehandling for to Aar siden gjorde mig til Talsmand for en Tanke, der for øvrigt den Gang fandt Tilslutning hos Venstres daværende Ordfører, den nuværende højtærede Forsvarsminister, en Tanke, der gik ud paa, at vi her fra Rigsdagens Side skulde kræve Adgang til en skarpere Kontrol med Tjenestemændenes Antal, en Kontrol, vi kunde faa paa den Maade, at man gennemførte den Ordning, at hver Minister for sit Ministeriums Vedkommende afgav en Beretning til Statsministeren over, hvilke Embeder der i det afvigte Finansaar er oprettet og nedlagt indenfor det paagældende Ministerium, og at denne samlede Fortegnelse derefter af Statsministeren blev forelagt for Rigsdagen ved dennes Sammentræden, saa vi derigennem paa en ganske anden Maade, end det nu er muligt gennem Anmærkninger og lignende, kunde faa et Indseende med, hvorledes det gaar med Forøgelsen og Formindskelsen af Tjenestemændenes Antal. Men skønt Venstres daværende Ordfører var enig med mig, og skønt der her er Tale om et Spørgsmaal, som Venstre, i hvert Fald ude paa Møderne, har gjort til noget af en Programsag, maa jeg med Beklagelse konstatere, at der jo i de forløbne to Aar intet som helst er foretaget, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Forsvarsminister, at han med den forøgede Indflydelse, han nu har faaet, vil gaa kraftigt i